

4 ΤΡΟΧΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 34 - ΙΟΥΛΙΟΣ 1973 - ΔΡΧ. 12

ΛΕΟΝΙΔΑΣ: -ΜΕΤΑΞΑ- ΠΟΡΣΕ ΚΑΡΡΕΡΑ

**ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ
4Τ ΤΕΣΤ ΠΕΖΩ 104
ΤΟ ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΜΑ
ΤΡΟΧΙΑΚΟΙ
ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ**

ΣΙΡΟΚΟ -ΑΣΣΟΣ- ΓΚΡΑΚ

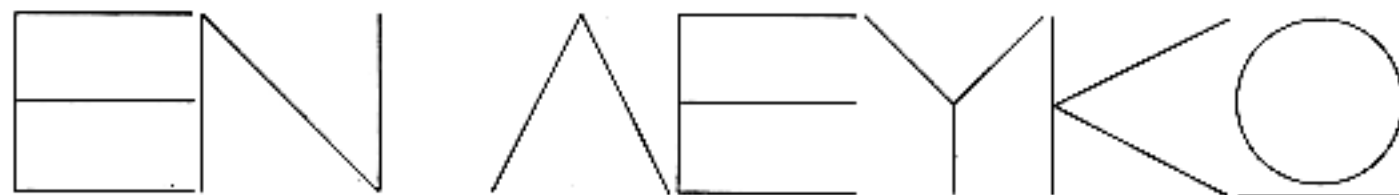
**VW PASSAT
ΤΑΤΟΪ ΡΙΤΣΩΝΑ
Ε.Π.Α.Τ.**

ΥΑΜΑΧΑ 200

**ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΕΡΟΜΟΝΤΕΛΙΣΜΟΣ**

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: AUDI NSU 1300

Είχε σταματήσει μπροστά σε μια μάντρα σ' ένα αδιέξοδο... Γέρτο γρατζουνιές και κτυπήματα, με τα τζάμια σπασμένα, με τα λάστιχα του σκαμένα από τις πέρες... Μια μαύρη κηλίδα άπλωνόταν άργα στην ασφαλτο κι ο άερας μύριζε θάνατο. Είχε φθάσει στο τέλος του δρόμου. Γύρω του, σταματημένα δέκα πράσινα αυτοκίνητα με μάτια που έρριχναν δόσμες κατάλευκο φως επάνω του και μια ήσυχία που την έσπαζαν μικροί θόρυβοι απ' το μέταλλο που κρούνε σιγά-σιγά. Ήταν ένα καλό αυτοκίνητο πού, ένας Θεός ήξερε πώς βρέθηκε εκεί πού βρέθηκε... Γιατί τ' κυνηγούσαν τ' αυτοκίνητα εδώ και πολλά χρόνια τώρα. Δεν τ' άφηναν να κυκλοφορήσουν στους δρόμους, παρ'ότι μόνο αν είχαν έναν άνθρωπο να περνοῦν εμπρός τους, με μια κόκκινη σημαία στα χέρια, και να φωνάζει: Αυτόκίνητα... Αυτόκίνητα... Τό είχαν κάνει αυτό για να προφυλάξουν τους πολίτες από τὰ δυστυχήματα και τὸ μέτρο είχε φέρει τ' ἀποτελέσματά του.

“Όσοι είχαν άνθρωπο με κόκκινη σημαία οδηγούσαν τ' αυτοκίνητά τους... Όσοι δὲν είχαν, τὰ είχαν κλειδώσει στις πλαγιές των γύρω βουνών και δὲν ήξεραν τί να τὰ κάνουν.

“Όποιος τολμούσε να κυκλοφορήσει χωρίς άνθρωπο με κόκκινη σημαία έβρισκε τὸ διάολό του από τὰ πράσινα αυτοκίνητα... Γι' αὐτὸ ἀπορούσα γιὰ τὸ πὼς βρέθηκε αὐτὸ τὸ αυτοκίνητο στὸ αδιέξοδο πὸς βρέθηκε και μάλιστα χωρίς οδηγό!

Κοιτούσα πίσω ἀπὸ τις γρίλλες τοῦ παραθύρου μου γιατί, ἔτυχε νὰ μὲνω στὸ αδιέξοδο...

“Ένας ἀπὸ τοὺς Κυνηγοὺς Αυτόκινήτων σήκωσε ἕνα ἠλεκτρικὸ μπάκι και φώναξε: «Ὁ οδηγὸς νὰ βγῆ ἔξω, με τὰ χέρια ψηλά!»

Περισσότερη ἡσυχία! Αἰς και κανεὶς δὲν καθόταν πίσω ἀπ' τὸ τιμόνι του. Μόνον οἱ κρότοι ἀπ' τὸ μέταλλο πὸς κρούνε και ἡ κηλίδα πὸς μεγάλωνε στὴν ασφαλτο... Οἱ Κυνηγοὶ μιλοῦσαν χαμηλόφωνα.

Ήταν δυνατόν νὰ τοὺς ἔβριγγε; Ἀποῦ ἔρθωσαν μαζί στὸ αδιέξοδο... Μπροστὰ τὸ αυτοκίνητο και ἀμέσως πίσω του δέκα πράσινα αυτοκίνητα. Οἱ ἦταν κρυμμένοι μέσα... Σαπλωμένοι και παγωμένοι ἀπὸ τὸν τρόπο ὁ καμμένος ὁ οδηγός... “Ένας ἀπὸ τοὺς πράσινους κυνηγοὺς πλησίασε ἄργα, κρατώντας ἕνα φλογόβλο στα χέρια. Ήταν τὸ ὄπλο τῶν πράσινων. “Αν κάποιο αυτοκίνητο δὲν σταματοῦσε ἢ συλλαβάνονταν χωρίς κόκκινη σημαία εμπρός, τὸ ἔκαι γαν ἐπὶ τόπου!

«Βγές ἔξω, με τὰ χέρια ψηλά!» φώναζε...

Περισσότερη ἡσυχία...

«Βγές ἔξω με τὰ χέρια ψηλά!» ἐπανάλαβε. «Ξέρουμε ὅτι εἶσαι μέσα».

Ἡ πόρτα δὲν ἀνοίξε... Ὁ Πράσινος πλησίασε προσεκτικὰ και κοίταξε μέσα...

«Δὲν εἶναι κανεὶς ἐδῶ», φώναζε στοὺς ἄλλους με δέος. «Δὲν εἶναι κανεὶς σὺ καταραμένο μηχανήμα!»

Οἱ ἄλλοι πλησίασαν. Ἄργα και προσεκτικὰ, Δὲν μπορούσαν νὰ πιστέψουν στὰ μάτια τους. Πὼς ἦταν δυνατόν νὰ τὸ κυνηγοῦν δύο ἀλόκληροι ὄρες, χωρίς νὰ τὸ οδηγή κανεὶς;

Μαζεύτηκαν γύρω του. Ἄναψαν ὅλους τοὺς προβολεῖς, ἀνοίξαν τίς πόρτες, τὰ πόρτ μπαγκάζ, κοίταξαν κάτω ἀπ' τὰ καθίσματα, ἔψαξαν γιὰ μηχανισμοὺς τηλεκατευθύνσεως, γιατί είχαν μερικὰ παρόμοια προηγούμενα, ἀλλὰ τίποτα! Τὸ αυτοκίνητάκι ἦταν ἄδεια. Οἱ Πράσινοι ἔκαναν κύκλο γύρω του...

«Πρέπει νὰ τὸ κάψουμε», εἶπε ἕνας. «Ἄν ἔγινε αὐτὸ πὸς πιστέω, τότε δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχουμε κι ἄλλα κρούσματα... Και τότε, ποὺς μᾶς σώνει!»

Οἱ ἄλλοι κούνησαν τὰ κεφάλια και μ' ἕνα νεῦμα τοῦ ἀρχιπράσινου ἔκαναν διὰ βήματα πίσω και σήκωσαν τὰ φλογόβλο.

«Κάητε το!» φώναζε ὁ ἀρχιπράσινος.

“Ἄκουσα τὰ φλογόβλο ν' ἀπασφολίζουν. Τὰ ἔβαλαν στις μέρες τους και σκόπεισαν...

Στὰ δευτερόλεπτα πὸς ἀκολούθησαν ἄκουσα τὸ μοῦρ τοῦ αυτοκινήτου νὰ παίρνῃ εμπρός, νὰ ἀνεβαίνει σὺς 6.000 στροφές και μετά... Γκρεμίστηκα σὺ πάτωμα, ἐνῶ οἱ γρίλλες ὑποκύρησαν ἀπὸ μιὰ δυνατὴ ἔκρηξη... Σύρθηκα στὰ τοῦβλα πὸς είχαν μείνει ἀπ' τὸν τοῖχο μας.

Στὸ αδιέξοδο ἦταν συντρίμμα ἀπ' τὸ αυτοκίνητο, και φλόγες πὸς ἔκαιγον...

Ὁ δρόμος θύμιζε πεδίο μάχης... Τίποτα δὲν σώλυσε και οἱ προβολεῖς τῶν πράσινων αυτοκινήτων είχαν θρυμματισθῆ!

Εἶχα διαβάσει ὅτι οἱ ἄνθρωποι τὸ ἔκαναν αὐτὸ και οἱ σκορπιοί, δταν δὲν μπορούσαν νὰ ξεφύγουν...

Ἄλλὰ τώρα εἶδα νὰ τὸ κάηει κι ἕνα καλὸ αυτοκίνητάκι... “Ὅχι τίποτα τὸ ἰδιώτερο... Πού, ἕνας Θεός ἔβρει πὼς βρέθηκε ἐκεῖ πὸς βρέθηκε...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΘΑΣ